

ศรินทิพย์ กนกทิพากร 2554: การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจบ้านรั้งนก ในจังหวัด
สุราษฎร์ธานี ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์วุฒิชยา สาทราษฎร์ทอง, Ph.D.
104 หน้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของธุรกิจบ้านรั้งนก ประกอบไปด้วย
ลักษณะทั่วไปของนกแอ่นกินรัง ลักษณะทั่วไปของธุรกิจรั้งนกในเขตสัมปทานและนอกเขตสัมปทาน ลักษณะ
ทั่วไปของพื้นที่กรณีศึกษา และศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจบ้านรั้งนก ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดย
ทำการศึกษาความเหมาะสม 4 ด้าน ประกอบด้วยด้านเทคนิค ด้านการตลาด ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการเงิน มี
ตัวชี้วัดความคุ้มค่าของโครงการ ดังนี้ NPV BCR IRR และ Payback period นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ความ
อ่อนไหวของโครงการโดยใช้วิธีการทดสอบค่าความแปรเปลี่ยน

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการบ้านรั้งนก ในอำเภอเมือง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 10 ราย และบุคคลที่เกี่ยวข้องในธุรกิจบ้านรั้งนกทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน 8
ราย ส่วนข้อมูลทุติยภูมิได้จากการเก็บรวบรวมจากงานวิจัย เอกสาร บทความ และเว็บไซต์ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การประกอบธุรกิจบ้านรั้งนก
เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีปัจจัยสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสม ขนาดของสิ่งปลูกสร้างบ้านรั้งนกถูกกำหนดด้วย
งบประมาณของผู้ประกอบการ ด้านตลาดซื้อขายผลผลิตรั้งนกยังคงมีความต้องการซื้อสูงกว่าปริมาณเสนอขาย
ส่งผลให้ราคารั้งนกมีมูลค่าสูง ด้านผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมของธุรกิจบ้านรั้งนกคือมลภาวะทางด้านเสียง
และกลิ่นที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนใกล้เคียง ส่วนผลการวิเคราะห์ทางการเงินของโครงการลงทุนบ้านรั้งนก ใน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้กำหนดอายุโครงการไว้ 30 ปี จากการศึกษาพบว่า ความเป็นไปได้ทางการเงิน ณ ระดับ
อัตราคิดลดที่ ร้อยละ 6.15 ต่อปี ซึ่งได้มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 45,750,861 บาท อัตราส่วน
ผลประโยชน์ต่อต้นทุน (BCR) เท่ากับ 8.48 และอัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR) เท่ากับร้อยละ 31.92
ตามลำดับ และมีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) เท่ากับ 6 ปี 10 เดือน ซึ่งถือว่าโครงการลงทุนธุรกิจบ้านรั้ง
นก ขนาด 404.4 ตารางเมตร ในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความคุ้มค่าต่อการลงทุน และจากการทดสอบ
ค่าความแปรเปลี่ยน พบว่า ต้นทุนและผลประโยชน์ของโครงการไม่ควรแปรเปลี่ยนมากกว่าร้อยละ 748.16 และ
88.21 ตามลำดับ โครงการจึงจะยังมีความเหมาะสมในการลงทุน